

Ens volen en línia recta
sense opinar, sense molestar
amb la mirada perfecta
dibuixant un somriure que no sabem forçar

Les lleis dictades des d'un despatx tancat
i les tecnologies que no deixen de vigilar.
Pretenem veure'ns el reflex des d'un mirall trencat
impossible d'arreglar

Protestar és soroll acumulat
Pensar és perillós.
Depenem de normes sense miraments
sense tindre en compte el nostre esforç

Llavors és quan giro el cap
i entre totes les injustícies,
trobo les seves mirades
desitjant un canvi,
desitjant un futur.

Davant l'opressió
l'esperança és un far de llum envoltat per la foscor.
Som joves incompresos
presoners de les ideologies dels adults
en un món trencat a peces
Em pregunto si dintre d'uns anys aquest far brillarà
amb més intensitat.

Carlota Lusarreta (Gaudí) Il·lustradora Berta Artigal

